

M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. ^{Rel.}
Set. 906

Title: Apamaryana Shanti
(Kamunda)

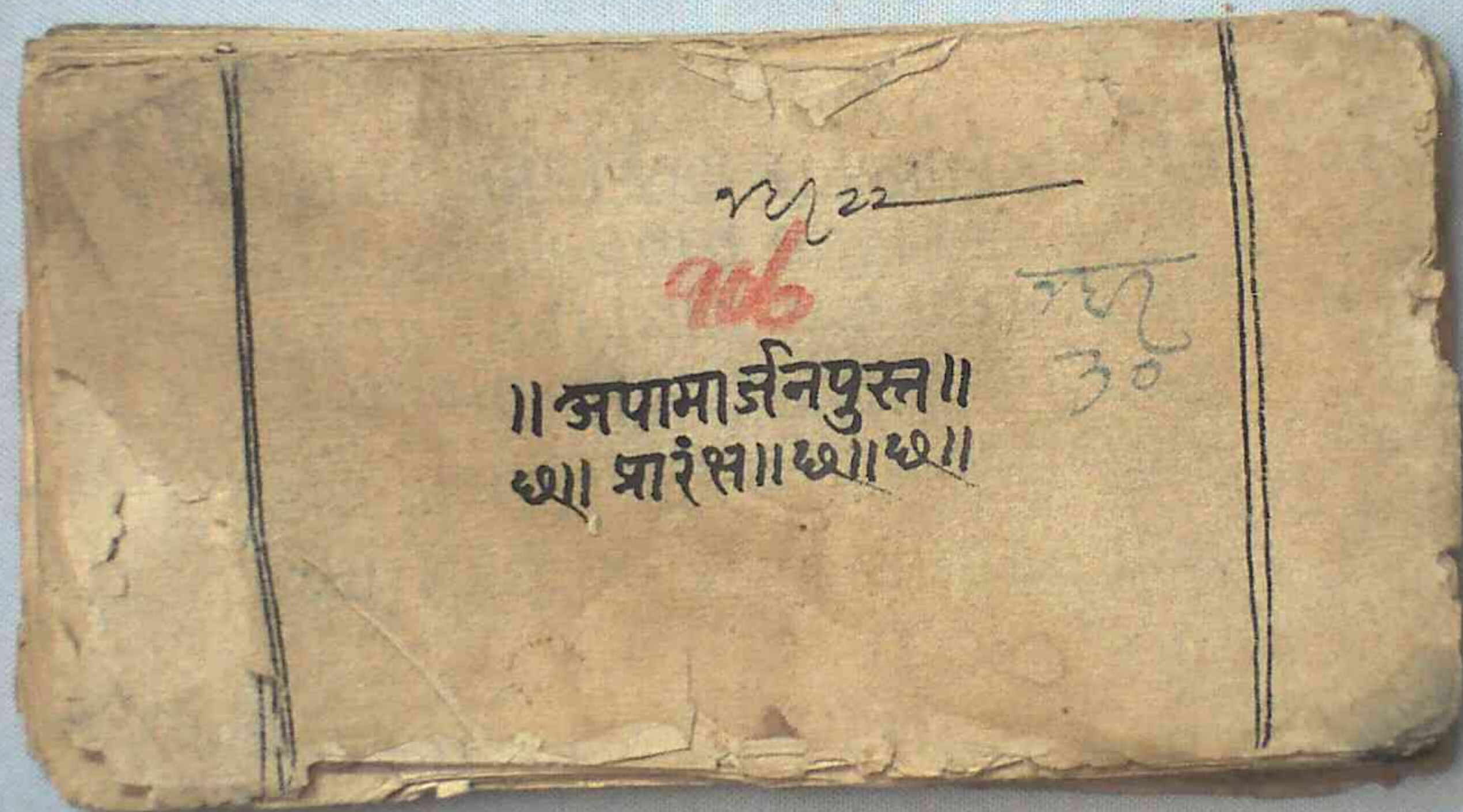
Lot

906

Z

	:	:	Apāmarjāna Shanti	:	Title.
	:	:		:	Author.
	:	:		:	Editor.
	:	:		:	Year, Vols.
Sk	:	:		:	Publisher.
906	:	:	(Karmakanda)	:	Remark.

(Incomplete)

श्रीगणेशायनमः श्रीदत्तात्रेयायनमः॥ अ
थापामार्जनं शोतिः॥ कर्त्ता मुचौ देशे गोम
येनो लिप्य स्वस्तिकादि रंगवल्ली रचयित्वा
तदुपरिशरवं निधाय जलेन पूरयित्वा सा
ग्रमूलकुशान्तिधाय स्वस्तिकां च नैकुत्वा
गणेशप्रार्थनोचकुत्वा संकल्पनिधाय शंखा

वराहं नारसिंहं वामनं विष्णुं च संपूज्य कुश
मध्याग्रेषु ब्रह्मजनार्दनं शंकरां नूक्रमेण पू
जयित्वा नैवेद्यान्ते ब्राह्मणाय आमान्दं सोप
स्कारं सदक्षिणाकं संकल्प्य सलवणजलमे
वं पात्रं निधाय न्यासपुर्वकं तत्रोच्यते ॥
नीलोत्पलदलश्यामपीतांबरधरं हरिं ॥ शं

स्वचक्रगदापाणिं ध्यात्वा पा मार्जनं जपेत् ॥ १ ॥
अथातः संप्रवक्ष्यामि त्वपा मार्जन मुत्तमे ॥ पु
लस्त्येन यथा प्रोक्तं दालभ्येन महात्मना ॥ २ ॥
भक्तिभावेन संपूज्य प्राणिनां हितं कामं यम्यया ॥
सर्वेषां रोगदोषाणां नाशानं मे गूल प्रदं ॥ ३ ॥ यो
तः प्रविश्य मम वाचमिमां प्रसुप्तो संजीवयत्य

विलक्षति परस्वधाम्नां ॥ अन्याश्च रश्च चरण
श्रवणत्वेनादीन् प्राणानमो भगवते पुरुषाय नु
भ्यं ॥ ४ ॥ दालभ्य उवाच ॥ भगवन् प्राणिनः स
र्वे विषरोगादप्यद्वैतः ॥ दुष्टग्रहोपधातैश्च
सार्वकालमुपदत्ताः ॥ ५ ॥ असिचारिककुत्सा
निस्य रोगैश्च दारुणैः ॥ सदा संपीड्यमाना

श्रुतिरिति मुनिसत्तम ॥६॥ येन कर्मविपाकेन ग्र
हरोगाद्युपदेवाः ॥ न भवंति नृणां तन्मे यथावद्व
क्तुमर्हसि ॥७॥ पुलस्त्य उवाच ॥ ब्रह्मोपवासे ये
र्विष्णुर्नान्यजन्मनि तोषितः ॥ तेन रामु निशा
दुलग्रहरोगादिभोगिनः ॥८॥ येन तत्प्रवणं वि
त्तं सर्वदेवनैः कुतं विषग्रहज्वराणां ते मनुष्या

३

दालभ्य भोगिनः ॥९॥ आरोग्यपरमा रद्धिं मनसा
पश्यद्विच्छति ॥ तत्रेदो न्योत्य संदिग्धपरत्राच्युत
तोषकृत् ॥१०॥ नाधिना प्रोतिन व्याधीन न विषग्र
हबंधनं ॥ कुत्वा स्पर्शभयं वापि तोषिते मधुसूद
ने ॥११॥ सर्वदुःखसंमैशे स्तस्य सौम्यास्तस्य स
दाग्रहाः ॥ देवानामप्यधृष्या सोयस्य तु शो ज

जनार्दनः ॥१२॥ यः सम सर्वभुतेषु यथात्मनि
तथापरे ॥ उपवासादिना तेन तोषिते मधुसूदने
॥१३॥ तोषिते तत्र जायेते नराः पुण्यमनोरथाः
आरोगाः सुखिनो भोगान् भोक्तारो मुनिसंघ
महः ॥१४॥ न तेषां शत्रवो नैव स्पर्शरोगाश्चि
रिक् ॥ ग्रहरोगादिकं चापि पापकार्यं न जायते ॥१५॥

४

अव्याहतानि क्रुद्धस्य च काश्चिन्त्यायुधानि च ॥
रक्षन्ति सकलापद्मोयेन विष्णुरुपासितः ॥१६॥
दालभ्य उवाच ॥ अनाराधितगोविन्दयेन रा
दुःखभागिनः ॥ तेषां दुःखसिंभुतानां युक्तं
व्यं दयालुभिः ॥१७॥ यस्य द्विः सर्वभुतस्त्व
सुदेवं माहा मुने ॥ समदृष्ट्या हृषीकेश तन्मेबु

हि विशेषतः ॥ १८ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ सौवर्णं र
जतं ताम्रं मन्मथं वानं वंदनं ॥ अवर्णं कलशं
शुद्धं स्थापयेत्कलशोपरि ॥ १९ ॥ वाराहं नारसिं
हं च वामनं विष्णुमेव च ॥ पुजयेत्तत्र सकलैरु
पाचारैः समंत्रकैः ॥ २० ॥ तीर्थेदिकं समानीय
शुद्धं निर्मलमेव च ॥ एकशतं कुशान् साग्रात्

तंडुलो ३

५

स्थापयेत्कलशोपरि ॥ २१ ॥ विरिंचिनास होतृन्त
परमेष्ठा निसर्गजः ॥ नृदन्सर्वाणि पापानि द
र्शस्वस्तिकरोद्भव ॥ २२ ॥ कुशमुले स्थितो ब्रह्मा
कुशमध्ये जनार्दनः ॥ कुशाग्रं शंकरं विद्यात्र
यो देवाः कुशो रक्षिताः ॥ २३ ॥ ग्रहीत्वा तु समु
त्थाग्रान् कुशान् शुद्धं श्वरो गिणाम् ॥ माजये

त्सर्वगात्राणिकुशाग्रे दाल्पस्य शान्तिं कुरु ॥ २४ ॥
शरीरे यस्य शान्तिं कुरु शो हा जलविदेवः ॥
नश्यति तस्य पापानि गरुडेनैव पन्नगाः ॥ २५ ॥
विष्णुसक्तो विष्वक्शेषेण शुचिस्तद्गतमानसा ॥
रोगग्रहविषात्तानां कुर्याच्छान्तिमिमं शुभं ॥
२६ ॥ वाराहं नारसिंहं च वामनं विष्णुमेव च ॥

६

ध्यात्वा समाहितो भुत्वारिषु नामानि विन्यसे
त् ॥ २७ ॥ नारसिंहं समस्य च शुचौ देसे कुशा
सने ॥ मंत्रैरेतैर्यथा लिङ्गं कुर्यादिग्बंधनादि
कं ॥ २८ ॥ एवं कृत्वा तु दिग्बंधं विष्णुसर्वत्र सं
स्मरेत् ॥ अव्यग्रचित्तो भूतिन्यासकर्मर्य
था विधिः ॥ २९ ॥ पूर्वेनारायणः पातु वारिजाक्ष

स्तदक्षिणे॥प्रहसुम्नःपश्चिमेपातुवासेदेव
स्तथोत्तरे॥३०॥आग्नेयांपद्मनासस्तनेत्री
त्यामाधवस्तथा॥वायव्यां वामनश्चैव इशा
न्यां विष्णुरेव च॥३१॥उर्ध्वं गोवर्धनो देवोऽथ
धरायां त्रिविक्रमः॥एतास्ते दशदिग्भ्यस्त
सर्वतः पातु केशवः॥३२॥जले रक्षतु वाराह

७

खले रक्षतु वामना॥अटव्यां नारसिंहेऽसर्वतः
पातु केशवः॥३३॥अंगुष्ठेऽस्तु गोविंदं तर्जनी
न्यां तु महाधरं॥मध्यमायां हृषीकेशं अनामि
क्यां त्रिविक्रमं॥३४॥कनिष्ठिकां त्यसे दिक्षु
करमध्ये तु माधवं॥एवं न्यासं करे कृत्वा यश्चा
दंगेषु विन्यसेत्॥३५॥शिखायां केशवं न्यस्य

मुधिनिरायणं न्यसेत् ॥ मालाधरं ललाटे तु गो
विंदं तु सवोन्यसेत् ॥ ३५ ॥ चक्षुर्मध्ये न्यसेद्वि
ष्णुं श्रोत्रयोर्मधुसूदनं ॥ त्रिविक्रमं कपोलयो
र्वामनं कर्णमूलयोः ॥ ३६ ॥ उन्नरो हृषीकेशं
पद्मनाभं तथा धरे ॥ दां मोदरं दंतपंक्तयोर्वा
राहं चिबुकतथा ॥ ३७ ॥ जिह्वायां वासुदेवं च

ताल्वोस्तगरुडध्वजं ॥ वैकुण्ठं कंठमध्ये तु ह्यनं
तं नासिके परि ॥ ३८ ॥ दक्षिणे तु भुजे विप्रवि
न्यसेत् पुरुषोत्तमं ॥ वामे केतुमाहायोगं राघ
वं हृदि विन्यसेत् ॥ ३९ ॥ उदरे पीतवस्त्रं च पा
श्वयोः केशवं न्यसेत् ॥ कुक्षौ पृथ्वीधरं चैव स्त
नयोः पीतवाससं ॥ ४० ॥ पीतांबरं सर्वतनोरु

रिनाभ्यांनुविन्यसेत् ॥ करतुदक्षणेविप्रततः
 संकर्षाणंन्यसेत् ॥ ४२ ॥ वामरिपुहरंविद्याद
 व्युतंस्कंधयोपरि ॥ एहेक्षितिधरेविद्यात्क
 ढिदिमध्येपराजितं ॥ ४३ ॥ वक्षस्वलेपाधवं
 तुक्षयोयोगशापिनं ॥ स्वयंभुमेद्रमध्येकु
 र्वेऽश्वैवमहीधरं ॥ ४४ ॥ जानुमध्येचक्रधरं

वं

९

मनोबुधिरहंकारचिन्मयोऽश्वज
 नार्दनो ॥ ५

जंघयोरव्युतंन्यसेत् ॥ गुल्फयोर्नारसिंहं च
 पादपद्वेमितौजसं ॥ ४५ ॥ अंगुलीषुश्रीधरं
 पद्माक्षंसर्वसंधिषु ॥ रोमकुपेगुडाकेशंक्रुशं
 रक्ताक्षिमज्जसु ॥ ४६ ॥ नखेषुमाधवंचैव न्य
 सेत्पादतलेव्युतं ॥ अथांतःकरणेचैव विन्य
 सेत्सर्वजनार्दनो ॥ ४७ ॥ अपादमस्तकं चैव केशवं

कल्ययेदुधः॥ एवंन्यासविधिं कृत्वा साक्षा
न्नारायणो भवेत् ॥ ४८ ॥ तनुर्विष्णुमयी तस्य
यावत्किंचिन्वशापते एवंन्यासविधिं कृत्वा
साक्षान्नारायणो भवेत् ॥ ४९ ॥ एवंन्यासविधिं
कृत्वा यत्कार्यं शृणुत दिव्यं ॥ पादमूले तु देव
स्य शंखं विन्यस्य निर्मलं ॥ ५० ॥ वनमालाह

१०

दिन्यस्य सर्वदेवाभिपूजितं गदां वक्षस्व
लेन्यस्य चक्रं विन्यस्य ऐश्वर्यः ॥ ५१ ॥ श्रीवत्सां
कं न्यसेन्मूर्ध्नि पिचांगं कवचेन तु ॥ अपादम
स्तं कंचैव विन्यसेत्पुरुषोत्तमं ॥ ५२ ॥ ॐ नमो
भगवते विष्णवे केशवाय सर्वल्लेखापहर्त्रे
नारसिंहाय शिरसे स्वाहा ॥ ५३ ॥ ॐ नमो भगव

ने विस्मवे केशवाय सर्वल्लेशापहर्त्रे वामना
यसि स्वाये वौषट् ॥ ५३ ॥ ॐ नमो भगवते विष्णु
वे केशवाय सर्वल्लेशापहर्त्रे ज्वलत्पावकलो
चनाय कवचाय हुं ॥ ॐ नमो भगवते केशवाय
सर्वल्लेशापहर्त्रे वाराह नारसिंहाक्षौ नेत्रत्र
याये वौषट् ॥ ५४ ॥ ॐ नमो भगवते विस्मवे के

भ्यां

११

शवाय सर्वल्लेशापहर्त्रे वाराह नारसिंह वाम
न विष्णुभ्यो स्वाय फट् ॥ इति दिग्बन्धाः ॥ ५५
विष्णुस्तदुर्ध्वतः पातु वैकुण्ठस्तविर्दिक्षि ॥
पातु मांसवतो रामो धन्वी च कीर्ति केशका
५६ ॥ अपामार्जनको न्यासः सर्वव्याधिवि
नाशनः ॥ आत्मनश्च परस्यापि विधिरेष उदा

हतः॥५७॥ वैष्णवेन तु कर्तव्यः सर्वसिद्धिप्रदा
 यकः॥ पूजाकाले तु देवस्य जपकाले तथैव
 ॥५८॥ होमार्चनेषु सर्वेषु त्रिसंध्यासु च नित्य
 शम्॥ यद्यद्युक्तं करं लोके तत्सर्वं प्राप्नुयात्ततः॥
 ॥५९॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं धनं पुत्रं सख्यं सुखं
 अभयं सर्वं लोके भयो विष्णुलोकं स गच्छति॥६०॥

नृ
 आरि

१२

श्रीविष्णुलोकं स गच्छत्येनमो नमः॥ ततः
 दृढं मध्ये लंबीजं एष्वधीयात्वा अकारं बिंदुं लि
 खेत्॥६१॥ उपरि ब्रह्माणं प्रतिष्ठाप्य॥ अक्षरं
 लपयेत्तं बीजं तेजो ध्यात्वा मकारं बिंदुं लि
 खेत्॥ उपरि वाराहं प्रतिष्ठाप्य॥ षोडशदलप
 द्मेयं बीजं वायुं ध्यात्वा नादं लिखेत्॥६२॥ उप

रिनारसिंहं प्रतिष्ठाप्य ॥ सहस्रदलपद्मे यंबी
जं आकाशं ध्यात्वा बिंदुं लिखेत् उपरि वाम
ने प्रतिष्ठाप्य ॥ ६३ ॥ अस्य श्री अपा मार्जन
स्तोत्रमंत्रस्य ॥ पुलस्त्य ऋषिः ॥ श्री वाराह ना
रसिंह विष्णु वामनो देवता ॥ अनुष्टुप् छंदो
सि ॥ हरामुक्तयेति बीजं ॥ अच्युतानंत गोविं

त्रिष्टुप्
१३

देति शक्तिः ॥ तत् ^त हाटक केशोत्तेति किलकं
ज्वालि ल्यावकलोचनेति कवचं ॥ वज्रायुध न
रवस्य र्शेति व्यापकं ॥ हां हां हूं हूं फट् कां दी
नूं इत्यस्त्रं ॥ समस्त रोगोपशान्तिर्यममपूर्यज
न्मार्जितपापक्षयार्थं ततोपशान्तिर्यं ॥ श्री वा
राहनारसिंहं वामनविष्णुप्रीत्यर्थं अपामा

स्वाहा

त्य

जनश्रोत्रपटणं जपासिषेकेविनियोगः॥ ६४
अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि सर्वपापप्रणाशनं॥ वारा
हं रुपिणं देवं संस्मरेद्वर्चयेज्येत्॥ ६५॥ बृहत्
नु बृहद्वात्रं बृहद्दुं सुशोभनं॥ समस्तवेदेव
दांगेयुक्तांगैर्भुषणैर्युतं॥ ६६॥ उद्भूत्य सुमिषा
तलात्तदस्ताभ्यामुपगृह्यतां॥ आलिङ्ग्य भूमिं

१४

रसामूर्ध्नि जिघ्रंतमच्युतं॥ ६७॥ रत्नैवैवर्षमु
क्तादिभुषणैरुपशोभितं॥ पीतांबरधरं देवं शु
क्लमाल्यानुलेपनं॥ ६८॥ त्रयस्त्रिंशद्देवता
भित्तूयमानं दिवानिशं॥ नृत्यद्विरक्षरो भिश्च
स्तूयमानं च किं नरैः॥ ६९॥ इत्थं ध्यात्वा तथा स्मा
नं जपेन्नीत्यमृतं दितः॥ सुवर्णमंडपांतं च प

यं ध्यायेत्स केसरं ॥ ७० ॥ सकर्णिकदलैर्दिव्यैर
रुमिः परिशोभितं ॥ तन्मध्ये संस्थितं देवं न
सिंहं स्वरूपिणं ॥ ७१ ॥ कलं करहितं देवं पुष्प
चंद्रो बुद्धप्रभुं ॥ तडित्समसदशोभिकं देवो
स्तभशोभितं ॥ ७२ ॥ श्रीवत्सोक्तिवद्वस्तु
क्षणदंष्टुं सुलोचनं ॥ जपाकुसुमसंकाशं रक्त

१७

हस्तोत्पलान्वितं ॥ ७३ ॥ पितवस्त्रपरीधानं श्वेत
वस्त्रोत्तरीयकं ॥ कटिसुत्रेण हेमेन नूपुरेण वि
राजितं ॥ ७४ ॥ वनमालादिशोभाय मुक्ताहा
रो यशोभितं ॥ पंकजासंचतुर्हस्तं तत्पुत्रासु
लोचनं ॥ ७५ ॥ प्रातःसूर्यसमप्रख्यं कुंडलाभ्यां
विराजितं ॥ केयुरां कितसंस्पृष्टं मुद्रिकारलशो

सितं ॥ ७६ ॥ जानुपरिन्यस्त करं रत्नं दृढं नखां कु
रं ॥ जंघाभरणं सैम्यं द्विशोभायं कंकणं त्रिषा ॥
७७ ॥ चतुर्थं चंद्रसंकाशं सुदंष्ट्रं मुखपंक
जं ॥ अनेकसूर्यसंकाशं व्यक्तास्यमतिशीघ्रं
७८ ॥ वामांकस्त्वर्ध्वायुक्तं शोभितं सुखदां न
णं ॥ अर्हणियां तु जगतां सुनासं सुमलक्षणं ॥

१६

शुद्धां सुकेशीं सूक्ष्माणीं सुभुजां सुद्विजाननां ॥
सुप्रतिष्ठां सुदंतीं च चतुर्हस्तां विचिंतयेत् ॥ ८० ॥
सर्वाभरणसोभायां सर्वंगीं सर्वकामदां ॥ तस्य
कांचनसंकाशं सर्वरत्नभयप्रदां ॥ ८१ ॥ गृही
तपद्मयुगुलां मुह्यद्गुह्यां मथान्वयोः ॥ गृही
तुमातुलिंगारव्यां जांबुनदकरां स्थितां ॥ ८२ ॥

८२

एवं देविं संहस्य वामांकोपरि चिंतयेत् ॥ निष्ठा नीलो
त्यलदले श्यामं पीतांबरधरं हरिं ॥ ८३ ॥ रंखच
क्रगदापाणिं अपामार्जने संजयेत् ॥ ओ नमो
रमार्थयि पुरुषाय मोहात्मने ॥ ८४ ॥ नमस्कृत्वा
प्रवक्ष्यामि यत्तस्मिन्नुमेव च ॥ अरुणबहू
पाय व्यापिने परमात्मने ॥ ८५ ॥ नमस्कृत्वा ॥ ८५

(१)

सन्निदानंदरूपाय योगिने परमात्मने ॥ नमस्कृ
त्वा ॥ ८६ ॥ गोवीर्यदयनाभाय वासुदेवाय शशि
णे ॥ नमस्कृत्वा ॥ ८७ ॥ नारायणाय विश्वस्मै विष्णे
रायैश्वराय च ॥ नमस्कृत्वा ॥ ८८ ॥ दामोदराय
देवाय अनंताय माहात्मने ॥ नमस्कृत्वा ॥ ८९
निःकल्मषाय शुद्धाय नमः पापहराय च ॥ नमस्कृत्वा
॥ ९० ॥

त्रिविक्रमाय रामाय वैकुण्ठाय नाराय च ॥ नमस्कृता ॥
॥ ११ ॥ वाराह नृसिंहाय वामनाय च विष्णवे ॥ नम
स्कृता ॥ १२ ॥ नरसिंह महोग्रस्थे नित्यनुभ्यं नमो
नमः ॥ नमस्कृता ॥ १३ ॥ जनार्दनाय कुक्षाय उ
पेन्द्रश्रीधराय च ॥ नमस्कृता ॥ १४ ॥ अधोक्षायै
जायता श्याय मत्स्याय मधुसूदना ॥ नमस्कृता ॥ १५ ॥

१८

देव्यास्य उपेन्द्राय सुतानां जीवनाय च ॥ नमस्कृ
ता ॥ १६ ॥ योगेश्वराय गुह्याय गुह्याय परमात्मने ॥
नमस्कृता ॥ १७ ॥ विष्टरश्रवसे तुभ्यं सीतां भो नि
धिशायिने ॥ नमस्कृता ॥ १८ ॥ वाराहे नृसिंहे श
वामने शत्रुविक्रमे ॥ हयग्रीवे शसर्वेश हृषीकेश
शहंशुभे ॥ १९ ॥ अपराजिते चक्राक्षे श्वेतुर्भिः प

२ मायुधैः॥ अस्वंडितानुभावैस्त्वं सर्वदुःखहरो भ
व॥१०॥ हरामुकस्य दुरितं दुष्कृतं दुःखोपितं॥
मृत्युबंधोन्निभयदं दुरिदस्य च यत्फलं॥१॥
परोपध्यानसहितं प्रयुक्तं चाभिचारिकं॥ गस्य
शमहारोगप्रयोगं जराजरा॥२॥ हरये वासुदेवा
य नमः कृष्णाय खड्गिने॥ नमः पुष्करनेत्राय के

१९

शवायादिचक्रिणे॥ नमः कमलविंजल्लपीतमि
र्मलवाससे॥ माहादेवरिपुस्कंधध्वजचक्राय च
क्रिणे॥५॥ दंष्ट्राधतक्षितिधने त्रयीमूर्तिमते न
मः॥ महायज्ञवराहाय शेषसोगोरुशायिने॥५॥
तत्तत्पहाटकेशांतज्वलत्पावकलोचन॥ वज्रा
धिकनखस्पर्शदिव्यसिंहनमोस्तुते॥६॥ काश्य

पायादिदं रुखाय रुग्यजुः साममूर्तये ॥ तुभ्यं
 वामनरुपाय क्रमते गां नमो नमः ॥ ७ ॥ वाराहो
 षट्पुष्टानि सर्वपापफलानि वै ॥ मर्दमर्दमाहादे
 दुर्मर्दमर्दमहीधरा ॥ ८ ॥ नरसिंहकरोलस्य दंत
 प्रांतनखो ज्वले ॥ भंजभंजनिनादेन दुष्टान्य
 स्यान्निनाशन ॥ ९ ॥ रुग्यजुः सामगसां भिवा

२०

गिष्वामिनरुपधक ॥ प्रशमं सर्वदुःखानि नयत्वा
 शुजनार्दन ॥ १० ॥ अतिसुधिमलगात्रं रुक्मपा
 त्रस्तमन्त्रं सुललितदधिरवंतं पाणिनां क्षीणान
 ॥ कलशममनपूर्णं सव्यहस्ते दधानं तरतिस
 कलदुःखं वामनं सावयेद्य ॥ ११ ॥ अस्य श्रीह्वर
 मंत्रस्य कालाग्निरुद्रत्रयिः ॥ अनुष्टुप् छंदः श्री
 वसिष्ठो देवता

२

माहोदेवोदेवता सर्वज्वरशोभित्यर्थं जपे विनियोगः॥
आद्यंतवंतः कचयः पुराणाः सूक्ष्मा बहूना
ह्यनुशासितारः॥ सर्वज्वरान्घ्नं तु ममानिरुद्धप्र
द्युन्ममसंकर्षणवासुदेवा ॥ १२ ॥ त्रिपटुस्म
प्रहराणि णैस्त्रिशिरारक्तलोचनः॥ समे प्रीतिः
सुखे देयात्सर्वमयपतिज्वरः॥ १३ ॥ ॐ भस्मायु

६

३१

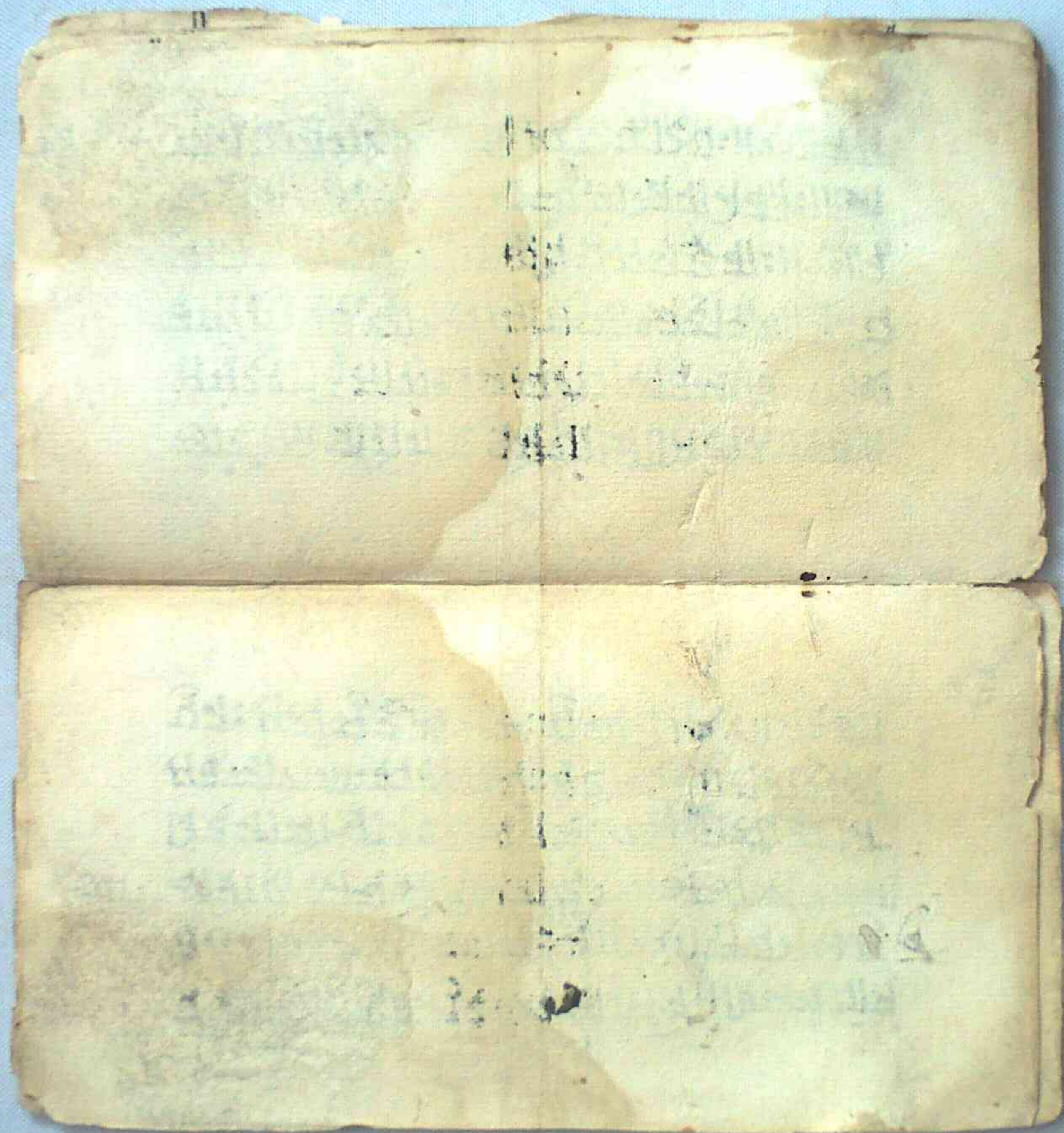
धाय विग्रहे एकदेङ्गाय धीमहि॥ तन्नोज्वरं प्र
योदयात्॥ अंगवंगकलिंगेषु ह्मणेषु मगधेषु
च॥ वाराणस्यां च यज्ज्ञातं तन्न स्मरसीरेज्वरं॥
१४ चातुर्थिकं तथा तृत्तं तथैव सततं ज्वरं॥ एका
दिकं द्वादशिकं च तथा त्रिदिवसज्वरं॥ चतुर्थिकं
तथा त्रयोत्तमं तथैव सततज्वरं॥ १५ ॥ दोषोऽहं

सन्तिपातोच्छ्रितथैवाग्नं तु कज्वरं ॥ रामं नया
 शुभो विंशति धिष्ठिं ध्यामुवेदनां ॥ १६ ॥ नेत्रदुः
 खं शिरादुःखं दुःखं चोदरसं सवं ॥ अतश्चासम
 निश्वासं परितापं सेवे पथुं ॥ १७ ॥ गुदघ्राणादि
 रोगंश्च कुष्ठरोगं तथा क्षयं ॥ श्वित्रादीन् सुखा
 जान् रोगान् त्वगस्थान् तर्बहिस्थितान् ॥ १८ ॥ वृम

३२

लां दीप्त्यारोगान् प्रमेयांश्चातिदारुणान् ॥
 भगंदराति सारांश्च मुखरोगं सक्नुलं ॥ १९ ॥ अ
 रमरी मुत्र रुद्धंश्च रोगानन्याश्च दारुणान् ॥ ये
 वान् प्रभवारोगा ये च पित्तसमूहकाः ॥ २० ॥ के
 फाद्भवाश्च ये केचिन्वान्ये सन्ति पातिकाः ॥ आ
 गां नुक्तां पिरोगान् ताविस्फोटकादयः ॥ २१ ॥ ते स

श्व

वेप्रशमंयांतुवास्तुदेवाप^{मा}जितो॥विलयंयांतु
तेसर्वेविष्मोरुच्चारणेनः॥२२॥क्षयंगच्छं^{तु} त्व
णा. शशेषोस्तेचकोसिहता हरेः॥अच्युतानंतगा
विंदनामोच्चारणपेजत्॥२३॥नस्यैशंति
सकलारोगाःसत्यंसत्यं॥वदाम्यह॥सत्यंसत्यं
पुनःसत्यंमुद्गत्यभुजःमुच्यते॥२४॥वेदशा

२३

स्वात्परं नास्ति न देवः केशवात्परः॥अच्युतेति
मनःपुनर्मनंतेतिवचःपुनः॥२५॥गोविंदेतिमं
तनुःपूतात्वज्ञानज्ञानपातैके॥अच्युतानंत
गोविंदपदमानुष्टुप्संस्तु॥२६॥ओन्नमःपुंउ
रिकाक्षजपन्नियमोऽस्ति तः॥स्वावरंजंगमं
वापिरुद्रिमंचापियद्विषं॥२७॥दंतोद्भूतंनखा

॥ २८ ॥
दूर्तमाकाशप्रभवं त्विषं ॥ लुनादिप्रभवं यच्च वि
षमत्वं तदुत्तमं ॥ २८ ॥ शमनयेति तत्सर्वं कात्रि
तोस्य जनार्दनः ॥ ग्रहप्रेतग्रहाश्चैव तथा वै डा
किर्निग्रहान् ॥ २९ ॥ वेतालान् अपि वाचांश्च गध
वन्यक्षराक्षसान् ॥ शाकिनिपुतनाद्यांश्च तथा वै
नायकग्रहान् ॥ ३० ॥ मुखं मंडिलिकाकुंशं रेवतिर

२४

दरेवति ॥ वृद्धिर्वास्तथा चोग्रान् तथा मातृ
ग्रहानपि ॥ ३१ ॥ बालान्श्च विश्वेश्वरिनं हनुबालग्र
हानि मान् ॥ वृद्धानां ये ग्रहा वेचित्त्वे च बालग्र
हाः क्वचित् ॥ ३२ ॥ नरसिंहस्य ते दृष्ट्वा दग्धा ये चा
पि यो वने ॥ सदा बरालवदनो नरसिंहो महारवः ॥ ३३ ॥
ग्रहानशेषान्तिः शेषान्करोतु जगता हि सः ॥ नरसिं

हमाहासिंहज्वाला लो ज्वलानन ॥ ३४ ॥ ग्रहा
नशेषान्निःशेषान्वाटरवादाग्निलोचन ॥ येरो
गायेमहोत्थातायेद्विषं त्वमहाग्रहाः ॥ ३५ ॥ या
निचक्रभुतानिग्रहपीडाश्वेदारुणा ॥ व्याघ्र
सिंहवराहपुत्राग्निचौरभयेषुच ॥ ३६ ॥ रास्त्रि
क्षतेषुयेदोषाज्वालागदीप्तिमाश्यः ॥ यानिया

३५

निचभुतानिप्राणिपीडावराणिच ॥ ३७ ॥ ताम
निसर्वाणिसर्वात्मनूपरमात्माजनार्दनः ॥ किं
चिद्रूपं समाख्यायवासुदेवाशुनाशय ॥ ३८ ॥ शि
खासुदर्शनंचक्रंज्वालमालातिषीषणं ॥ सर्व
शुःस्वप्नमनेकुसुदेववराच्युत ॥ ३९ ॥ सुदर्श
नमाहाज्वालखिंधिखिंधिमाहारव ॥ सुदर्श

नमहाचक्रगोविंदस्य कारयुध॥४०॥ तीक्ष्ण
क्षणधारमहावेगसुर्य कोटिसमप्रभं॥ सुदर्श
नमाहाज्वालेच्छिंधिच्छिंधि महाज्वरं॥४१॥ छिं
छिंधिछिंधि महाव्याधि छिंधिछिंधि महाग्रहं
छिंधिवातंचलुतंच छिंधिद्यौरं महाविषं॥२
श्लेषाणं छिंधिपित्रंच छिंधिद्वेषमाहाविषं॥

२६

रुजंदाहंचशुलंच निमिषज्वरगर्दभंभृङ्गतिदुर्द
रीनात्मानः शमयानुः रिशोदिश॥४२॥ हाहाहु
हुंचफट्करोतिनिमिष ज्वरगर्दभं॥४४॥ ॐ न
मोक्षगवतेभोभो सुदर्शनदुष्टदारयदारयदुरि
तंहननपापंमथमथ॥ अमुकरार्मणः आरा
म्यंकुरुकुरु॥४५॥ हा हाहहंफट्हनक्षिषः

२७

स्वाहा॥ ४५॥ सुदर्शनस्य मंत्रेण ग्रहायां तु दि
शोदश॥ प्राच्यां प्रतीच्यां विदिशि दक्षिणे त्र
योस्तथा॥ ईशान्यां तु तथाग्रेयां नैर्ऋत्यां तु महा
दिशि॥ वायव्यां सर्वभूतेभ्यः सदारक्षो करोत्य
सौ॥ ४६॥ रक्षां करोतु सर्वत्र नारसिंहस्य गति
ते॥ नून्यां तरिक्षे च तथा एतः पार्श्वतोऽग्रतः ॥ ४८॥

श्व
(२)

व्याघ्रसिंहवराहेषु अग्निचोरभयेषु च॥ रक्षां क
रोतु भगवान् बहुरूपी जनार्दनः॥ ४९॥ यथा
विष्णोः स्मृते सद्यः संक्षयं याति पातकं॥ तेन स
त्येन स कलंदुःखमस्य प्रशम्यतु॥ ५०॥ परमा
त्मा यथा विष्णुर्वेदां तेष्वभिगीयते॥ तेन स॥ ५१॥
यथा यज्ञेश्वरो देवः सर्ववेदेषु गीयते॥ वासुदेव

शरिरोस्तेल्लैकुशैःसमा जिते मया ॥५२॥ अपा
मार्जन्तु गोविंदो नरना रायणस्तथा ॥ अस्या
स्तु सर्वदुःखानां प्रशमो वचनाद्वरे ॥५३॥ शान्ति
समस्त रोगास्ते ग्रहाः सर्वे विषाणि च ॥ भुता निच प्र
योत्वीशे संस्तुते मधुसूदने ॥५४॥ एतत्समस्त रौ
गेषु ग्रहभुत भयेषु च ॥ अपामार्जनं वंशस्तं वि

२८

स्नोर्नामिभिर्मंत्रितं ॥५५॥ एते कुशाविष्णुश
रीरसंभवा जनार्दनो हं श्वयमेव चागतः ॥ हतं
मया दुष्टमशेषमस्तु स्वस्त्वो भवत्वेष यथा च
योहरेत् ॥५६॥ शान्तिस्तु शिवं चास्तु दुःखम
स्य प्रशाम्यतु ॥ यदस्य दुःखं किंचित् तत्तत्क्षिप्तं
लवणार्णवे ॥५७॥ स्वास्त्यमस्तु शिवं चास्तु हृषी

केशस्य कीर्तनात् ॥ यत एवागतं पापं तत्रैव प्रति
गच्छतु ॥ ५८ ॥ एतद्दोगादि पीडासूजं तूनां हित
मिच्छतां ॥ विष्णुभक्तेन कर्तव्यमपामार्जनं कं परं ॥
॥ ५९ ॥ अनेन सर्वदुःखा निप्रशमं यात्य संशयः
सर्वभुतहीनार्थाय कुर्यात्स्मात्सर्वदेवहि ॥ ६० ॥
विष्णुभक्तेन कर्तव्यं वै ब्रह्मरूपा विनाशनं ॥ सर्वव्या

२९

धिहरं चैव सर्वग्रहविनाशनं ॥ ६१ ॥ विष्णोः प्री
तिवृत्तौ त्रयः पटे न्नियमेव च ॥ विष्णुलाभमवा
प्नोति सत्यं सत्यं न चान्यथा ॥ ६२ ॥ स्तोत्रराजमि
दं नाम अपामार्जनं कंदरेः ॥ तस्य तुष्टं तिगोविं
दो मनसा चिंतितं लभेत् ॥ ६३ ॥ य इदं धारयेत्
स्तोत्रश्रद्धासक्तिसमन्वितः ॥ गृहास्तेनोपसर्पं

तिनरोगानवरक्षसाः॥६४॥कोरिजन्म
कृतं पापं पठणादेवनश्यति॥गोसहस्रफलंतस्य
परमं फलमाप्नुयात्॥१६५॥इतिविष्णुधर्मो
क्तापामार्जनशान्तिः॥५॥
रस्तोत्रपाठः॥नमामित्थानवरशक्तिः परेशं वि
श्वामानं केवलं ह सिमात्रे॥विश्वोत्पत्तिस्थान

॥अथ

३०

संरोधहेतु एतद्ब्रह्मलिंगं प्रशान्तं॥१॥कालो
दैवं कर्म जीवस्वभावो द्रव्यं क्षेत्रप्राण आत्मा विका
रः॥तत्संघातो बीजरोह प्रवाहस्त्वन्मायायां त्रिभि
षेधं प्रपद्ये॥२॥नानाभावैर्लालयेदपि पन्नैर्देवा
न्साधून्लोकसेतून्विभर्षि॥हं स्युर्मीगनिर्हिंसयाव न्मा
र्तमानान्जन्मैर्नतैर्भारहाराय भर्मेः॥३॥तत्पदे

ये नौ स्मरति संवा दंत स्य त नो भवे
क्षयः ४

ते ते जसा दुःसहे न शीतो ग्रेणा त्युल्लेखे न ज्वरेणा
तावत्तापो दाह नो ते धि मूलं नो से व वेर न्या वदा
शानु बद्धाः ॥४॥ श्री कृष्ण उवाच ॥ त्रिशिरस्ते प्र
सन्नो स्मि व्येनु ते मज्जरा दूयं ॥ इत्युक्त्वा च्युतमा
नस्य गतो माहे स्वरो ज्वरः ॥५॥ यपठे ज्वरितु स्तोत्र
मिदं सो विज्वरो भवेत् ॥ इति ज्वरस्तोत्र संपूर्णं ॥६॥

३१

वसुदेव सुतं देवं कंसचाणुरमर्दनं ॥ देवकी परमा
नंदं कृष्णं वंदे जगद्गुरुं ॥१॥ श्रीवत्सां वंदं महोरस्कं व
नमाला विभुषितं ॥ रां खचक्रगदापदं कृष्णं ॥
॥२॥ अतसीपुष्पसंकाशं हारनूपुरशोभितं ॥ रत्न
वंदणकेयुरं कृष्णं ॥३॥ कुटिलालकसंयुक्तं पुष्प
चंद्रनिभाननं ॥ विलसत्कुंडलं चक्रं कंसं ॥४॥

मंदारहारसंयुक्तं चारुहासं चतुर्भुजं ॥ बर्हिपिच्छा
वचुंडांगं कस्मिन् ॥ ५ ॥ उत्कलपद्मपत्राक्षं नीलजी
मृतसंनिभं ॥ यादवानो शिरोरत्नं कस्मिन् ॥ ६ ॥ रुक्मि
णीकैलिसंयुक्तं पीतांबरसुशोभितं ॥ अवापतुलसी
गंधं कुण्डं ॥ ७ ॥ गोपिकानां कुचद्वंद्वं कुंकुमांकित
वक्षसं ॥ श्रीनिवेनमहेष्वासं कस्मिन् ॥ ८ ॥ कृष्णद्व